

I øvrigt har jeg den opfattelse, at det, at vi har givet disse mange oplysninger fra os og gjort det med glæde, har været med til at give en langt højere korrekthed i den offentlige debat om udlændingepolitikken.

Men eftersom jeg også godt vil være med til at tilfredsstille dem, som måske ligefrem synes, at de er ved at gå til i viden, vil jeg da godt overveje, om vi kan finde en metode til måske engang i næste folketingssamling, eller hvornår det nu kan være, at give en mere kortfattet pædagogisk gennemgang af den lange række af forskellige resultater, der er kommet fra udvalgene, og de redegørelser, vi har lavet om en lang række ting, og prøve at lave, lad mig bare kalde det en meget grundig gennemgang af, hvordan sammenhængen i de ting er. Det kunne måske afstedkomme en meget frugtbar debat.

Men jeg vil godt sige, at denne grad af uoverksuelighed, som man kalder det, faktisk netop er resultatet af den spørgelyst eller den efterlysning af viden, som er kommet fra Folketinget, og som jeg synes det har været nyttigt at tilfredsstille.

Hvilken form vi skal give det, synes jeg det er for tidligt at sige noget om, men det kunne være spændende at lave et stykke arbejde, som på den måde ville være lettere at gå til for folk, som ikke følger det løbende, for et andet svar på det, der nu er oppe i debatten her, kunne jo være, at jeg blot slog ud med hænderne og lidt overlegent sagde: Jeg sender de sidste to årgange af Nyhedsbrev om Danmarks udlændinge, for dér står det hele. Men i det gode samarbejdes ånd synes jeg bestemt, jeg kunne have grund til at gå tilbage og overveje, hvordan vi laver, jeg ved ikke, om jeg skal kalde det en læs let-udgave eller noget i den retning.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nej tak, de står oppe på mit kontor, men kunne vi få en samlet indholdsfortegnelse og et stikordsregister over de sidste to årgange, var det sådan noget, vi kunne bruge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning om oplysningspligt for asylansøgere m.fl.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.
(Fremsat 30/11 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det, der er hovedindholdet af det forslag, vi skal behandle nu, er, at man beder os om at lave nogle regler, der sikrer, at asylansøgere afvises, hvis de ikke kan bevise, at de opfylder betingelserne for at opnå asyl eller opholdstilladelse i Danmark, sådan som det er beskrevet i udlændingeloven.

Derfor er det magtpåliggende for mig at starte med at slå fast, at sådan en oplysningspligt er der allerede i dag. Det følger af udlændingeloven, at en udlænding bl.a. skal meddele de oplysninger, som er nødvendige for bedømmelsen af, om de er berettigede til at få en tilladelse til at opholde sig her i landet.

Det er rigtigt, sådan som Dansk Folkeparti siger det i bemærkningerne, at bestemmelsen før 1983 havde en anden formulering. Og sådan som jeg forstår bemærkningerne til forslaget, er Dansk Folkeparti af den opfattelse, at udlændinge på grund af den ændrede formulering af bestemmelsen ikke længere har pligt til at medvirke til sagens oplysning.

Det er naturligvis ikke rigtigt. Det fremgår udtrykkeligt af den betænkning, der var grundlaget for ændringen af udlændingeloven, at der ikke er tilsigtet nogen væsentlig ændring. Det fremgår også, at manglende opfyldelse af oplysningspligten som hidtil kan medføre, at ansøgningen ikke imødekommes, men det understreges i forbindelse med den delvise omskrivning

af formuleringen, at ikke enhver undladelse af at opfylde pligten bør medføre afslag på ansøgningen.

Og hvorfor så det? Ja, det er jo, fordi flygtninge – det kan være politiske flygtninge, og det kan være krigsflygtninge – ikke altid kan sikre, at de vil være i stand til at levere et hvilket som helst dokument, som kan være med til at bevise, at de er forfulgt ifølge flygtningelovgivningens og flygtningekonventionens bestemmelser.

Det fremgår af det forslag, vi behandler nu, at man bare kan dukke op og bede om asyl og så i øvrigt læne sig tilbage med korslagte arme, men sådan foregår det jo ikke i praksis. En asylansøger skal nøje redegøre for sit asylmotiv, og asylansøgeren skal også, så langt som det overhovedet er muligt, understøtte sin forklaring med oplysninger om hjemlandet og ved at fremlægge de dokumenter, som den pågældende er i besiddelse af. Først i anden række er det myndigheden, som så skal vurdere sagen, der indhenter oplysninger, der kan enten be- eller afkræfte asylansøgerens forklaring. Det vil sige, at begge parter har ansvar for sagens oplysning.

Dér vil jeg så minde om det, jeg sagde før: at når man er flygtet – nogle gange over hals og hoved – er det ikke sådan, at man altid vil være i stand til at få de relevante dokumenter med sig, hvis man har dem, og i nogle tilfælde vil man jo netop ikke have dem. Det kan f.eks. være et menneske, der er medlem af en illegal politisk sammenslutning eller parti, og dér har man jo ikke noget medlemsbevis. Jeg nævner det blot som et eksempel på en af de meget ofte anvendte begrundelser for at søge asyl. Det siger også sig selv, at hvis det drejer sig om en person, der er forfulgt af myndighederne i hjemlandet, f.eks. på grund af politiske aktiviteter, vil vedkommende heller ikke have skriftlige beviser på dét.

Når jeg har villet nævne det par eksempler – og der er mange andre – så er det, fordi det er helt grundlæggende i flygtningelovgivningen, at man også skal tage hensyn til »the benefit of the doubt«, og det vil sige, at tvivlen skal komme asylansøgeren til gode eller i hvert fald ikke skal komme vedkommende til skade. Og det, der i virkeligheden ligger i Dansk Folkepartis beslutningsforslag, er vel, at man mener, at tvivlen altid skal komme asylansøgeren til skade, og det siger sig selv, at et så groft brud på det, der er hele grundtanken i flygtningelovgivningen og i flygtningekonventionen, vil regeringen ikke medvirke til.

Dorte Bennedsen (S):

Heller ikke dette forslag kan Socialdemokratiet støtte. Ministeren har allerede i sit indlæg redegjort for de, skal vi sige fejlfortolkninger eller misforståelser, eller hvad man nu vil kalde det, som forslagsstillerne gør sig skyldige i med hensyn til § 40. Rent faktisk eksisterer oplysningspligten jo i dag.

Men hertil kommer, at vi heller ikke deler det synspunkt, som forslagsstillerne har: at den, der ikke ved hjælp af helt håndfaste dokumenter kan bevise, at han eller hun har været udsat for forfølgelse, skal afvises. Det var jo det samme synspunkt, ministeren var inde på, og jeg har i og for sig ikke meget at lægge til, men vil kun sige, at vi ikke kan støtte forslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

For Venstre og Det Konservative Folkeparti, på hvis vegne jeg også har fået lov at tale, er det helt afgørende, at der i dansk udlændingelovgivning og -administration, i det omfang det overhovedet er muligt, dæmnes op for, at plattenslagere og lykkeriddere misbruger det danske asylsystem og de danske skatteborgere.

Derfor har Venstre og De Konservative også i det ene betænkningsskridt efter det andet forsøgt at anvise måder, hvorpå sagsbehandlingstiden kan nedsættes og fårene skilles fra bukken. Vi ønsker fortsat stramme regler i forbindelse med f.eks. optagelse af fingeraftryk og frihedsberøvelse samt hjemmel for politiet til at gennemtvunge, at der udstedes rejsehjemmel til dem, der skal udsendes, og vi ønsker en enklere klageadgang, så sagerne ikke kan genoptages igen og igen bare for at få udsat udrejsen. Sagsbehandlingstiden er fortsat for lang – det kan man konstatere ved at læse ministerens Nyhedsbrev om Danmarks udlændinge – og sagsbehandlingstiden skal ned. Vi siger ikke, at det er let – det ved vi godt at det ikke er – men vi mener fortsat, at sagsbehandlingstiden er for lang. Alt for mange kan i al for lang tid lade sig forsørge på statens regning, selv om de ikke har skyggen af et opholdsgrundlag. Derfor er det naturligvis en selvfølge, at asylsøgere selv skal bidrage med oplysninger, men jeg er enig med indenrigsministeren i, at det allerede fremgår af loven.

Det er naturligvis også en selvfølge, at asylsøgere selv skal sandsynliggøre løgnehistorierne, og sådan er det også i praksis i dag, selv om det er tungt og besværligt for politiet at få afsløret disse historier. Men det ville være i strid med

intentionerne i flygtningekonventionen, at man helt firkantet forlangte, at flygtninge altid selv skulle kunne dokumentere deres opholdsgrundlag. Faktisk er det vel ikke sjældent sådan, at netop de, der reelt er flygtninge, er flygtet over hals og hoved, ligesom en forespørgsel fra danske myndigheder til hjemlandet kunne være en handling, der kunne udsætte de pågældende flygtninge for en risiko, og det er jo præcis ikke det, der er meningen med vore flygtningeregler.

Endelig skal jeg generelt om dansk ret sige, at vi jo har det hovedprincip ved domstolene – som også bør gælde ved råd og nævn, for det er et godt princip – at der er fri bevisbedømmelse. Det ville være i strid med dansk retstradition, om der pludselig blev fastlagt så firkantede bevisregler, som forslagsstillerne her lægger op til. En sådan ændring ønsker vi altså ikke. Det må være overladt til både domstole og domstolslignende nævn, altså her Flygtningenævnet, i sidste instans selv at afveje beviserne uden snævre bånd fastsat af lovgivningsmagten. Det følger af forskellen mellem den lovgivende magt og den dømmende magt.

Venstre og Det Konservative Folkeparti kan derfor ikke stemme for forslaget, men ønsker forslagsstillerne at få det frem til afstemning her i Folketingssalen, vil Venstre og De Konservative naturligvis, som vi plejer, benytte lejligheden til at gøre rede for de stramninger, som vi ønsker, og som vi mener kan forbedre mulighederne for at tilgodese reelle flygtninge og afholde lykkeriddere fra at søge til Danmark.

Kristen Touborg (SF):

Da SF's flygtningepolitiske ordfører ikke har mulighed for at være til stede her i Tinget i dag, har jeg lovet at holde SF's ordførertale. Det er da også en ret overkommelig opgave, for den indeholder faktisk kun én sætning: SF kan ikke støtte forslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre er helt enig med den foregående ordfører: Vi kan heller ikke støtte forslaget. Vi mener, at det røber en rystende mangel på viden om, hvilke muligheder en forfulgt person faktisk har for at dokumentere en eventuel forfølgelse. Det er jo sådan i dag, at der er oplysningspligt – det har indenrigsministeren også gjort rede for – og at den pågældende person har pligt til i så vidt omfang som overhovedet muligt at sandsynliggøre, at vedkommende vil være i fare, hvis vedkommende bliver sendt til-

bage. De danske myndigheders forpligtelse går så ud på at sandsynliggøre det modsatte, nemlig at det vil være risikofrit for den pågældende person at blive sendt tilbage. Disse to beviser skal stå mod hinanden, og det vil så være en helhedsvurdering, der afgør, om risikoen er for stor.

Hvis forslagsstillerne havde tænkt sig om, ville de jo vide, at det ultimative bevis, det endelige bevis, det eneste fuldstændig sikre bevis, ville være at rejse tilbage og blive sat i fængsel eller blive skudt. Så havde man bevis for, at vedkommende blev forfulgt, og så var man af med det problem – det er nok i virkeligheden det, forslagsstillerne håber kunne være det, der ville komme ud af det.

Vi kan ikke støtte forslaget. Det er fuldstændig ude af harmoni med de konventioner og de principper, vi her i Folketinget tilslutter os fra Det Radikale Venstres side.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet kan støtte intentionerne i dette forslag.

Vi har tidligere hørt, at det allerede i dag er sådan, at de, der søger om at få asyl i Danmark, så vidt det er muligt, skal godtgøre, at de er berettigede til at få det, og at myndighederne, hvis der gives afslag, så skal godtgøre, at der er basis for at give dette afslag, og dér kunne man måske godt kigge lidt på, hvordan det bliver administreret i dag, og hvordan det kunne administreres.

Men jeg synes også – som det er blevet nævnt af fru Birthe Rønn Hornbech – at noget af det, der er lige så vigtigt og måske endda vigtigere, er, at man er langt mere konsekvent i sin behandling af disse ansøgninger og af ansøgerne, således at man f.eks. tager fingeraftryk, så vi undgår, at de, der eventuelt bliver afvist, kommer igen og igen under en ny identitet, og at man i forbindelse med både Dublinkonventionen og, så vidt jeg husker, Eurodoc foretager en registrering af de personer, som bliver afvist, således at vi undgår, at asylansøgere tager på shopping rundt i Europa fra det ene land til det andet land for at søge om asyl i håbet om, at de et eller andet sted opnår at få asyl. Den form for samarbejde i Europa er selvfølgelig en god ting og en ting, som vi støtter i Fremskridtspartiet.

Jeg kan også forstå af det hele, at det, man egentlig når frem til, og som jeg mener bør være noget af det interessante, som vi burde se på i Folketinget – debatten om det var oppe for et

par år siden, hvor jeg havde den fornøjelse at rejse den her i Folketinget; der skete ikke andet, end at man afviste det, og så skete der ikke mere; men jeg synes, man godt kunne tage diskussionen op igen og se noget nærmere på det område – det forhold, at nogle af de asylansøgere, som kommer her til landet, nægter at oplyse, hvem de er, hvad de hedder, hvor de kommer fra, hvad deres baggrund er, og hvordan de er kommet til Danmark, altså såkaldte anonyme udlændinge, som pludselig er i Danmark.

Hvad skal vi gøre ved dem? Vi kan jo ikke sende dem tilbage til det land, de kommer fra, for de har ikke oplyst, hvor de kommer fra. På den måde har vi jo problemer med nogle asylansøgere. Det er ganske vist ikke så mange, men det er alligevel en pæn håndfuld, det drejer sig om, eller endda mere. Sidst vi havde tallene på bordet, viste det sig, at der alene i København var 30 af den slags, som jo altså får kost og logi og lommepenge osv., selv om de måske slet ikke er berettigede til at være i Danmark. Det er der jo noget der tyder på at de ikke er, når ikke de vil sige, hvem de er, eller hvor de kommer fra. Så er der noget, der tyder på, at de ikke er berettigede til at få asyl i Danmark.

De personer burde selvfølgelig udvises. Men igen kommer jo problemet med hensyn til, hvor vi skal udvise dem til. Men det, man kunne gøre, var måske at tage lidt mere konsekvent fat på de anonyme ansøgere og i hvert fald lade være med at give dem lommepenge. Kost og logi skal vi naturligvis give dem. Det er jo nærmest en menneskeret, og den vil vi da også gerne leve op til. Men ved at fratage dem deres lommepenge kunne man gøre livet mindre nemt for dem. Og man kunne måske også gå et skridt videre og sige: De personer, der nægter at samarbejde, de, der nægter at oplyse, hvem de er, eller hvor de kommer fra, sætter vi simpelt hen i fængsel, sådan at de kan sidde dér og tænke over, om ikke de kan komme i tanker om, hvad det er, de hedder, og hvor det er, de kommer fra. Derefter kan man så behandle deres ansøgning seriøst.

Det synes jeg man skulle tage meget mere fat på. Jeg kan se, at forslagsstillerne kun lige har levnet et par linjer til sidst i forslaget om den problemstilling, men det synes jeg egentlig er langt mere interessant.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt sige, at jeg synes, dette forslag illustrerer, hvorfor ministeren tog fuldstændig fejl

under det forrige punkt. Det illustrerer nemlig, hvorfor der er behov for en læs let-udgave af udlændingeloven, som det er muligt for, jeg vil sige næsten enhver at forstå korrekt. For én ting er holdningerne, og dem vil jeg godt sige noget om; men en anden ting er altså, at det, der er problemet med dette forslag, jo er, at det er forkert. Jeg vil starte med noget, der måske ligger midt imellem:

Hvad betyder det egentlig, at man skal bevise, at man har ret til asyl? I bemærkningerne står der ikke noget om, hvad det betyder. Men indenrigsministeren var inde på det, og jeg vil godt fortsætte tankegangen et øjeblik: Betyder det f.eks., at iranske modstandsfolk, som jo kæmper mod et islamisk diktatur – som jeg egentlig troede at Dansk Folkeparti havde meget imod – skal rende rundt med deres legitimationspapirer på sig for at tilfredsstille Dansk Folkepartis ønske om, at når de kommer til Danmark, kan de bevise, hvem de er? Er det det, man ønsker? Eller hvad er det? Det er simpelt hen uforståeligt.

Det andet problem, jeg nævnte, er, at der er en række ting, der er fejlagtige. Det er blevet nævnt her, at det er fejlagtigt, at man foretog en ændring i 1983, som betød, at man bare kunne påstå hvad som helst og overhovedet ikke havde nogen forpligtelser til at sandsynliggøre det. Det skal man jo netop! Det er jo sådan, at der er en række mennesker, der får afvist deres ansøgning om asyl, fordi de ikke kan sandsynliggøre, at de er ægte flygtninge. Og de ting, der skal til, for at man kan afvise folk, er faktisk ikke store ting. Det er f.eks. nok, at folk, når de med flere års mellemrum bliver forhørt, ændrer forklaring med hensyn til relativt små detaljer. Det kan i konkrete sager være nok til, at folk får afslag.

Og som et sidste eksempel, jeg vil nævne i forbindelse med bemærkningerne, vil jeg læse noget op, for dér er det – for mig at se – som om tingene kammer fuldstændig over. Dansk Folkeparti skriver i de sidste to afsnit af bemærkningerne:

»I dag oplever myndighederne oven i købet at blive gjort fuldstændig til grin af fremmede personer, som har den frækhed at nægte at oplyse, såvel hvad de hedder, som hvor de kommer fra. Disse personer modtager også bistandshjælp.«

O.k., man kan diskutere det med bistandshjælpen, men hvad er det, de modtager derudover? Ordet »også« antyder åbenbart, at de modtager asyl. Det er jo det, forslaget handler om.

Og så skriver man:

»Fra nu af må det kræves, at den asylsøgende selv må bevise, at vedkommende opfylder betingelserne for at få asyl.«

Kan vi ikke bare få ét eksempel fra Dansk Folkeparti på, at en person, der har nægtet at oplyse, hvad vedkommende hedder, og som har nægtet at oplyse, hvor vedkommende kommer fra, har fået asyl i Danmark? Kan vi ikke bare få ét eksempel? For hvis vi havde bare ét eksempel, kunne jeg måske give Dansk Folkeparti ret i, der måske var noget, vi skulle se på dér. Derfor venter jeg på bare det ene lille eksempel, som overhovedet kan begrunde, at der er nogen som helst rimelighed i at tage dette spørgsmål op.

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, nogle hidser sig lidt mere op end andre!

Det, det drejer sig om, er jo alene, at vi beder om, at man fører lovgivningen tilbage til det, den var i 1983. Jeg ved ikke, hvor mange ordførere der stillede sig op før 1983 og sang sådan, som jeg har hørt nogle synge her i dag om, at det nærmest var inhumant og helt forkert.

Kan man ikke bevise, at man som asylsøger er berettiget til asyl, at man virkelig er flygtning – og det er det, det drejer sig om – bør det være sådan, at man kan blive nægtet opholdstilladelse.

Vi mener, at det er en urimelig situation, Danmark har bragt sig i. Det skal selvfølgelig være den person, der søger om asyl eller opholdstilladelse, der skal bevise, at vedkommende opfylder betingelserne for at få det. Vi mener, at det er en byrde at lægge på de danske myndigheder, at de tvinges til at være den udfarende kraft. For det er jo det, der er tilfældet. Det er de danske myndigheder, der skal bevise det, og som tvinges til at bruges masser af ressourcer, såvel økonomiske som mandskabsmæssige, på at finde ud af, om en eller anden person, der møder frem ved grænsen, også virkelig er forfulgt og i fare i hjemlandet.

I dag oplever vi – og det vil jeg godt gentage over for hr. Søren Søndergaard – at man bliver gjort til grin, når de personer, som vi lukker ind i landet og giver opholdstilladelse, nægter at oplyse de ting, som de bliver spurgt om af de danske myndigheder, og de personer betaler vi også bistand til. Jeg ved ikke, om jeg kan sige det meget tydeligere til hr. Søren Søndergaard, end jeg siger det her, og som det står i beslutningsforslaget.

Vi mener, at vi må kræve, at det helt og aldeles er den asylsøgende, der må bevise, om han eller hun opfylder betingelserne for at få asyl. Betingelserne bør i øvrigt strammes gevaldigt op, men det er en helt anden snak, som vi nok kan tage på et andet tidspunkt, og som vi har taget mange gange her i Folketinget. Men lad os dog i første omgang få rettet en ganske åbenlys urimelighed. Det burde indenrigsministeren faktisk for lang tid siden have grebet ind over for.

Her vil jeg spørge: Har man noget om, i hvor mange tilfælde det er sket, at en person, der har nægtet at medvirke, alligevel har fået opholdstilladelse? For ministeren nævnte jo ganske rigtigt, at der var sket en ændring, og ministeren sagde også ganske rigtigt – jeg har siddet og skrevet lidt ned på forhånd – »at tvivlen skal komme asylansøgeren til gode«.

Så vil jeg godt sige: Man har et par gange i forbindelse med dette forslag og også i andre sammenhænge sagt, at det var firkantet, men det må jeg nok returnere ved at sige, at jeg også synes, at der er ordførere, der har en anden holdning end den, som Dansk Folkeparti giver udtryk for, der er noget firkantede i deres opfattelse. F.eks. har det jo ikke spor med konventioner at gøre. Er det efterhånden det eneste argument, man har at holde sig til? Det har noget at gøre med dansk lovgivning, og i al beskedenhed er det blot den, Dansk Folkeparti har forsøgt at rette lidt op på med dette enkle beslutningsforslag.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, man fristes til at sige, at det er rørende naivt, at fru Pia Kjærsgaard tror, at de danske myndigheder kan slippe for at foretage kontrol, fordi asylansøgere pålægges at komme med beviser på, at de har ret til asyl.

Man kan forestille sig, at en iransk asylansøger kommer med et brev fra selveste ayatollahen, hvori der står, at den pågældende asylansøger er politisk forfulgt! Hvad skal de danske myndigheder gøre ved det dokument? De skal selvfølgelig undersøge det! Præcis ligesom hvis vedkommende kommer med et pas og siger: Dette pas er ægte. Eller kommer med en indkaldelsesordre og siger: Denne indkaldelsesordre er ægte.

Derfor er det fuldstændig forkert og hævet over enhver rimelig fornuft at tro, at de danske myndigheder kan slippe for at foretage kontrol og slippe for at bruge ressourcer på kontrol, for-

di man forlanger af asylansøgerne, at de skal komme med noget, som beviser, at de bliver forfulgt. Det ville jo være at tro på alle asylansøgere, og det er mildest talt ikke sådan, jeg har forstået Dansk Folkepartis politik!

Til slut vil jeg bare konstatere, at vi fik intet eksempel på, at folk, der nægter at oplyse deres navn, og folk, der nægter at oplyse deres hjemland, har fået asyl i Danmark, og det er jeg glad for – eller ked af. Det er sådan set ligegyldigt; det var bare en konstatering. Det eksempel findes ikke, og derfor er dette forslag fuldstændig ligegyldigt.

Pia Kjærsgaard (DF):

Hvis det er så ligegyldigt, forstår jeg faktisk ikke, at hr. Søren Søndergaard hidser sig sådan op. Så burde hr. Søren Søndergaard bare trække på skulderen og lade være med at tage ordet, hvis det virkelig var så ligegyldigt. Men hr. Søren Søndergaard har jo utrolig nemt til polemik og til meget firkantede udtalelser.

Ministeren sagde jo selv, at der kunne forekomme tilfælde, hvor man ikke kunne få de rigtige oplysninger, og hvor vedkommende alligevel får opholdstilladelse. Lad os prøve at få endevendt det problem, som jeg mener det er, hvilket hr. Søren Søndergaard måske alligevel vil give mig lidt ret i under udvalgsarbejdet, og lad os så se, hvad ministeren kommer frem til i sin besvarelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Uddannelsesudvalget (9/1 96):

Udtræder: Poul Nødgaard (DF)

Nyt medl.: Pia Kjærsgaard (DF)

Udtræder: Hugo Sørensen (S)

Ny stedf.: Jytte Madsen (S)

Udenrigsudvalget (9/1 96):

Udtræder: Keld Albrechtsen (EL)

Ny stedf.: Bent Hindrup Andersen (EL)

Udtræder: Hugo Sørensen (S)

Nyt medl.: Jytte Madsen (S)

Boligudvalget (9/1 96)

Udtræder: Hugo Sørensen (S)

Nyt medl.: Jytte Madsen (S)

Kirkeudvalget (9/1 96)

Udtræder: Hugo Sørensen (S)

Nyt medl.: Jytte Madsen (S)

Socialudvalget (9/1 96)

Udtræder: Hugo Sørensen (S)

Ny stedf.: Jytte Madsen (S)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 11. januar 1996, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.01